

Det Talte Ord 144.

Å gjøre Vår Kall og Utvelgelse fast.

Pastor Brian Kocourek.

7. February 2010.

Denne formiddag ønsker jeg å lese fra paragraf 150.

150. Når de dårlige jomfruen er ute for å kjøpe olje, da er tiden inne for Brudgommens Komme! Å, dere pinsevenner, hva er i veien med dere? Vel, en ting er helt sikker, dere kan ikke se det uten at Gud viser dere det. Hvis du ikke ble født til det, forutbestemt til det, kommer det til å gå deg forbi. Velsignet er de ører som hører, velsignet er de hjerter som kan skjønne, for tiden er nær. Alt peker hen mot dette. Skjønner?

Legg nå merke til hva Br. Branham forteller oss her; er du ikke forutbestemt til det, klarer du aldri å se det. Det er grunnen til at vi må skjønne denne prosessen om forutbestemmelse og hva det dreier seg om.

Til å begynne med er vi nødt til å forstå forskjellen mellom Forutbestemmelse og utvelgelse. Mellom utvelgelse og å være kalt.

2 Pet 1,10 *Derfor, brødre, skal dere være enda mer ivrige etter å gjøre deres kall og utvelgelse fast. For hvis dere gjør alt dette, skal dere aldri noen sinne snuble.*

Ordet kall ble oversatt fra det greske ord som betyr invitasjon. Deretter snakker han om vår utvelgelse. Dette ord kommer fra det greske ord som omhandler dit valg.

En annen oversettelse sier: **2 Pet 1,10** *Venner, bekreft Guds invitasjon til dere, Han som valgte deg. Ikke legg det fra deg. Gjør det, og du vil ha en godt fotfeste for ditt liv, en brolagt vei som ligger fram for deg og som er åpen inn til det evigvarende kongerike til vår Herre og Frelser, Jesus Kristus.*

Da ser vi at det må foregå en valg først, og deretter kommer en invitasjon, til de som er blitt valgt.

2 Pet 1,10 *Derfor, brødre, skal dere være enda mer ivrige etter å gjøre deres kall og utvelgelse fast. For hvis dere gjør alt dette, skal dere aldri noen sinne snuble.*

Legg nå merke til at det er et forskjell mellom først å være utvalgt for deretter å være invitert. Du må først være valgt ut og dette ordet valgt betyr at du ikke hadde noe å gjøre med det. Det var ikke ditt valg, du valgte ikke Ham, Han valgte deg, en annen person valgte deg ut. Det var ikke du som kalte deg selv og satt ditt eget navn på invitasjons kortet. Før Han i det hele tatt kalte deg hadde Han allerede valgt deg ut iblant alle de andre. Dette ordet utvalgt refererer da til Guddommelig Utvelgelse slik som vi ser i det neste Skriftsted.

Apg 9,15 *Men Herren sa til ham: «Gå, for han er et utvalgt redskap for Meg til å bære Mitt navn fram for hedningefolk, konger og Israels barn.*

Legg nå merke til at det er Gud som velger her. *Han er et utvalgt redskap for Meg.* Gud sier med andre ord; Jeg har utvalgt han til Meg Selv.

Paulus sier at denne utvelgelse er ut av Nåde. Med andre ord, ufortjent, som betyr, at ingenting du gjør eller ønsker å gjøre har noen ting å gjøre med denne utvelgelse. Dette skulle gi svar på spørsmålet på de som tror at Gud forut visste at du skulle ta den rette beslutning, og at Han på grunnlag av dette, at Han visste din end fra begynnelse, lagte Sin beslutning. Hvis vi tror dette, da blir det et spørsmål om hvem sin beslutning er viktigst, Guds eller din?

Jesus besvarte dette rett fram:

Joh 15,16 *Dere har ikke utvalgt Meg, men Jeg har utvalgt dere og satt dere til å gå ut og bære frukt. Og deres frukt skal vare, slik at alt det dere ber Faderen om i Mitt navn, skal Han gi dere.*

Gud bestemte å skjenke deg Hans Troens gave før verdens grunnvoll ble lagt. Således fikk du den gave å ta den rette beslutning. Jesus sa til Peter i: **Matt 16,17** *Salig er du, Simon Bar-Jona, for kjøtt og blod har ikke åpenbart dette for deg, men Min Far, Han som er i himmelen. Og på denne klippen vil Jeg bygge Min menighet. Og dødsrikets porter skal ikke få makt over den.*

Falsk lære gjør at Guds forhåndskunnskap om vår tro er grunnen til Hans valg, men i virkeligheten er Guds valg grunnlagt på Hans forutbestemmelse eller forhånds planlegging av vår bestemmelses sted, og vår tro er kun et resultat av det som Han allerede har bestemt. Bibelen forteller oss i klar tekst at: *"Vi elsker Ham **FORDI** Han elsket oss først ... Men i tilfelle du tror at vår frie valg har noe å gjøre med det, da er du nødt til å lese teksten slik: "Han elsket oss fordi vi elsket Ham først."* Dette er rent galskap å tro noe slikt.

Vi ser i Skriften at Gud gir oss en bestemt Kunnskap om Seg Selv. Det greske ord for denne kunnskap er "Ginosko." Dette er en bestemt Kunnskap som er basert på en erfaring. Vi ser at ordene "kjenne" og "vite på forhånd," innebærer mye mer enn bare en mental viten, de viser heller en kjærlighet for dette som er kommet til syne. Marie sa: *"Hvordan kan jeg være med barn da jeg ikke vet av noen man?"* Ordet "Vet" taler ikke bare om en mental eller kunnskaps forståelse, men viser også kjærlighet for han som er kjent, da kan vi se hvorfor Skriften taler om Guds forutvitenhet og at dette heller omtaler personen enn den handling som er kjent eller henvist til i kjærlig.

Du har ingen hengivenhet for aksjoner, men kjærlighet er heller ment for personer. Det er grunnen til at vi finner skriftsteder som refererer til Guds forutvitenhet både i Det Nye Testament og Det gamle Testament, samtlige snakker om Hans Kjærlighet og hengivenhet for et folk, og ikke for handlingene til disse mennesker

2 Mos 33,17 *Da sa Herren til Moses: Også det du nu ber om, vil jeg gjøre; for du har funnet nåde for mine øyne, og jeg kjenner deg ved navn.*

Legg merke til at gjenstanden til Guds hengivenhet er det personlige pronomen: **jeg** *kjenner*

Og igjen i:

5 Mos 9,24 *Dere har levd i opprør mot Herren fra den dagen jeg ble kjent med dere.* Legg merke til det personlige pronomen: **Dere**.

Og igjen i:

Jer 1,5 *"Før Jeg formet deg i mors liv, kjente Jeg deg. Før du ble født, helliget Jeg deg. Jeg satte deg til profet for folkeslagene."*

Igjen ser vi det personlige pronomen: **deg** at Gud ikke bare dannet, men før Han dannet i morslivet: kjente **Jeg deg**.

Am 3,2 *Bare dere har Jeg kjent blant alle slektene på jorden. Derfor må Jeg straffe dere for alle deres misgjerninger.*

Her ser vi igjen det personlige pronomen **Dere**. Vi ser ingen forandring av læresetning i Det Nye Testament, og hvordan kunne vi forvente en forandring av en Gud som ikke forandrer seg.

Matt 7,23 *Men da skal Jeg bekjenne for dem: «Jeg har aldri kjent dere. Gå bort fra Meg, dere som driver med lovløshet!»*

Her finner vi samme grunnsetning. I dette tilfelle taler Han også om de som Han ikke forutkjente: **Jeg har aldri kjent dere**. Dette omtaler også om et intimt bekjentskap som Han ikke hadde. Faktisk sa Dr. Hoyer at dette taler om stort atskillelse. Hvorfor? **Jeg har aldri kjent dere** på grunn av manglende intimt bekjentskap. Jeg kjente dere aldri i en intimt forhold på samme måte som en man kjenner sin hustru.

Jesus sier i:

Joh 10,14 *Jeg er den gode hyrde, Jeg kjenner Mine, og Jeg er kjent av Mine får.*

her ser vi at et substantiv blir brukt som en personlig substantiv, i og med at fårene representerer et folk som er kjent av Ham.

1 Kor 8,3 *Men hvis noen elsker Gud, så er han kjent av Ham.*

Her står ikke at en hvilken som helst person som elsker Gud først, og da kjenner Gud ham? Nei, fordi Johannes sier i: **1 Joh 4,19** *Vi elsker Ham fordi Han har elsket oss først.*

Om Han elsket oss først, da kommer vår kjærlighet etterpå. Vi kunne derfor si det på denne måten, for å forstå det bedre. Paulus sier: "Om noen elsker Gud da er det fordi han allerede er kjent av Gud og elsket av Gud først. Dette leser vi også i:

2 Tim 2,19 *Likevel, Guds faste grunnvoll står fast, og den har dette seglet: «Herren kjenner Sine,»*

Og igjen oppdager vi at Hans forutviten taler om en personlig pronomen og ingen ting blir sagt om en handling

Om vi studerer samtlige vers nøye, da oppdager vi forhåndskjennskap aldri blir brukt i Skriften i forbindelse med begivenheter eller handlinger, men i alle tilfeller er det heller brukt i forbindelse med personer. Det er **personer** som Gud "**Forutkjenner,**" og ikke disse personers opptreden.

Apg 2,23 *etter at Han var blitt overgitt etter Guds fastsatte rådslutning og forutviten, tok dere Ham ved lovløse hender, korsfestet og drepte Ham.*

Om vi studerer dette vers nøye, da legger du merke til at Guds forutviten ikke omtaler selveste korsfestelse, men forutviten omhandler Personen som ble korsfestet, se på ordene **Ham, Kristus** som ble overgitt etc.

Du kan ikke lese Romerne 8:29-30 uten å komme til denne forståelse at Gud utvelger og således av et resultat predestinerer eller forutbestemmer de som Han har utvalgt.

Rom 8,29-30 *For dem som Han kjente på forhånd,*

Dette er fortid, han har allerede gjort det. *dem har* Også fortid. *Han også forutbestemt til å bli likedannet med Sin Sønnns bilde, for at Han skulle være den førstefødte blant mange brødre.*

Dette er alt sammen fortid.

30 Og dem som Han forut har bestemt,

Dette er også fortid

dem har Han også kalt.

Vår kal er også fortid. Om nå vår kal og forutbestemmelse og utvelgelse er fortid, hva har vi da med dette å gjøre? Svaret er ingenting. **Dere er et gjenstand av Hans Kjærlighet selv før du kom til denne verden.** Igjen ønsker jeg at dere legger merke til hvordan Paulus har ordlagt seg her. Dette vers omtaler ikke omstendighetene men det er snakk om:

Og dem Han har kalt

Og dem Han har kalt, dem har Han også rettferdiggjort. Og dem Han har rettferdiggjort, dem har Han også herliggjort.

Alt her er fortid. Skriften fastslår klart og tydelig i: **Rom 9,16** *Så kommer det da ikke an på den som vil, heller ikke på den som løper, men på Gud som viser miskunn.* Så ser man at Guds hensikt og plan ikke er fokusert på handlingen men heller på personen

Rom 11,2 *Gud har ikke forkastet Sitt folk som Han på forhånd kjente.*

Legg nå merke til at dette refererer til personer, Hans Folk.

Vi leser i: **1 Pet 1,2** *de som er utvalgt etter Gud Faders forutviten,*

Igjen refererer Han her til personer, og ikke til deres forutseende handlinger.

Ingen steder i Bibelen sier at våre handlinger er forut kjent, men heller at personen er forut kjent. Skriften omtaler aldri omvendelse og tro som om det var kjent på forhånd eller var forut kjent av Gud. Men gjennom hele Skriften ser vi at Gud visste fra begynnelsen av at visse personer skulle omvende seg og tro, men allikevel finnes det ingen steder i Bibelen som sier at disse handlinger faktiske er et mål av Guds **"Forutviten."** Om så Guds Ord konsekvent refererer til Guds **"forutvitenhet"** av personer da skulle vi gjøre som Apostel Paulus sa i:

2 Tim 1,13 *Hold deg til det forbilde av sunne ord som du har hørt fra meg, i tro og i den kjærlighet som er i Kristus Jesus.*

Alle disse Skriftsteder som omtaler Guds forutvitenhet, omtaler ikke Hans forutvitenhet som et resultat av ens handling, men heller peker det hen til Guds formål og plan. Alle de omtaler Hans Egen Suverene dekret, plan og formål. I apostlenes gjerning: 2:32 leser vi: **"Han var blitt overgitt etter Guds fastsatte rådslutning og forutviten,"** Det er grunnen til at vi ikke kan lese Romerne 8:29 uten først å lese vers 28 som sier: **Og vi vet at alle ting**

virker sammen til det gode for dem som elsker Gud, for dem som er kalt etter Hans rådslutning.

Da er Guds forutviten basert på Hans eget formål eller dekret og som et resultat sender Han innbydelsen. Vi ser det også i: **Sal 2,7** *Jeg vil kunngjøre rådslutningen: Herren har sagt til Meg: «Du er Min Sønn, Jeg har født Deg i dag.*

Gud viste hva som ville skje fordi Han har bestemt hva som skal bli. Han har planlagt det på denne måten. Om noen sier at Gud ved Hans forutviten visste hva din valg ville være og på grunnlag av dette valg gjorde Gud Sitt Valg, da skjelner de ikke Guds Ord korrekt, men istedenfor skjelner de Guds Ord feil og reverserer Guds Ord og på denne måten setter de vognen foran hesten.

Sannheten er at Han ”Visste på forhånd” fordi Han har utvalgt oss. Dette fjerner årsaken til utvelgelse fra skapningen og plasserer det i Guds eget suverene vilje. Gud planlag i Seg Selv å velge ut visse mennesker, ikke fordi det fantes noe god i dem eller på dem, verken faktisk eller forutsett, men kun ut av Hans rene og ublandete Glede. Angående hvorfor Han utvalgte disse slik som Han gjorde, det vet vi ikke, og kan bare si: ”Far det så god ut i Dine Øyer.”

Sannheten fra **Rom 8:29** er at Gud før verdens grunnvoll ble lagt utvalgte visse personer og utpekte dem for Utvelgelse og mens denne prosessen foregikk, kalte Han dem i **2 Tim 2,13** *Hvis vi ikke tror, forblir Han likevel trofast. Han kan ikke fornekte Seg Selv.*

Dette skulle gjøre det klart at Gud ikke baserer Hans valg på hva vi velger, men heller på hva Han har Guddommelig planlagt slik som vi ser dette i **Rom 8,29** *dem har Han også forutbestemt til å bli likedannet med Sin Sønnns bilde,*

Gud forutbestemte ikke de som allerede var ”*likedannet*” Men det er motsatt; *de som Han kjente på forhånd, dem har Han også forutbestemt til å bli likedannet med Sin Sønnns bilde*

Vår konformitet/likeformethet med Kristus er ikke grunnen men er resultatet av Guds forutvitenhet og forutbestemmelse. Gud utvalgte ikke noen på grunn av at Han forutså at de ville komme til tro, på den enkle grunn at ingen synder kan komme til troen på Gud før enn Gud gir ham denne tro.

Ingen kan se Guds Rike om ikke Gud gir ham Hans egen Ånd slik at vi kan se Guds ting. Å kunne se er en Guds gave, å tro er en Guds gave. Å kunne se er en konsekvens av å bruke troens gave.

Ef 2,8-9 *For av nåde er dere frelst, ved troen, og det er ikke av dere selv, det er Guds gave, 9 ikke av gjerninger, for at ikke noen skulle rose seg.*

Og Skriften lærer oss igjen: **Ef 2,10** *For vi er Hans verk, skapt i Kristus Jesus til gode gjerninger, som Gud har gjort ferdige på forhånd, for at vi skulle vandre i dem.*

Legg nå merke til at vi kan skjønne at Gud forutbestemte oss til at vi skulle vandre i Tro. ”Å TRO,” er da en konsekvens av at vi bruker Hans Troens Gave. Om det var sant at Gud hadde utvalgt visse personer til frelse fordi de i rett tid skulle komme til troen, da ville det:

”å komme til troen,” bli en fortjenstfull handling. I dette tilfelle ville de frelste syndere ha en grunn til å rose seg, og Skriften forneker dette ettertrykkelig.

Da sier Paulus: ”Hva har dere som ikke ble gitt dere? Og om de ble gitt, hvorfor skryter dere, som om dere ikke har fått det?”

Han sa også i: **Rom 3,27-28** *Hvor er så rosen? Den er utelukket. Ved hvilken lov? Gjerningenes? Nei, ved troens lov. 28 Derfor holder vi fast på at det er ved tro mennesket blir rettferdiggjort, uten lovgjerninger.*

Og om dere er rettferdiggjort ved Tro, og Tro er en åpenbaring, det er noe som Gud har åpenbart til deg, da fikk du det ikke fordi du er klokere en den andre karen, og du fikk det heller ikke fordi du har flere som følger deg enn en annen person. Du fikk det fordi Gud åpenbarte det til deg, så ydmyk dere brødre.

1 Kor 14,36-37 *Eller var det fra dere Guds ord gikk ut? Eller var det bare til dere det kom? 37 Hvis noen mener om seg selv at han er en profet eller åndelig, så må han erkjenne at det jeg skriver til dere, er Herrens bud.*

Videre sier Paulus i: **1 Kor 2,11** *For hvem blant menneskene kjenner de ting som hører mennesket til, uten menneskets ånd som er i ham? Slik er det heller ingen som kjenner de ting som hører Gud til, uten Guds Ånd.*

Om ikke Gud har gitt deg av Hans Ånd, da har du ingenting. Om du har eller ikke har, det faller alt sammen tilbake på hva Gud har gjort. Om du har noe da er det på grunn av at Gud gav det til deg. Hvordan kan du da være så stolt at du kunne skryte av det, når du ikke hadde noen ting å gjøre med det, bortsett fra at du var en kar som Gud valgte for å plassere Hans Ord i.

Guds Ord erklærer ganske klart at ”å tro,” ikke er en fortjenstfull handling. Vi ser i Matteus 13:10-17 at ikke alle mennesker er forutbestemt til å se, eller å forstå. Da kan vi se klart og tydelig at Gud utvelger noen til Herlighet mens andre ikke er utvalgt.

Matt 13,10-17 *Og disiplene kom og sa til Ham: «Hvorfor taler Du til dem i lignelser?» 11 Han svarte med å si til dem: «Dere er det gitt å kjenne himlenes rikes hemmeligheter, men dem er det ikke gitt. 12 For den som har, han skal få mer, og han skal ha overflod. Men den som ikke har, han skal bli fratatt selv det han har. 13 Derfor taler Jeg til dem i lignelser. For selv om de ser, så ser de ikke, og selv om de hører, hører de ikke og forstår ikke. 14 Og på dem blir Jesajas profeti oppfylt, som sier: Når dere hører, skal dere høre, men ikke forstå, og når dere ser, skal dere se, men ikke skjelne. 15 For hjertet til dette folket er blitt sløvt. Deres ører har vanskelig for å høre, og sine øyne har de lukket til, så de ikke skulle se med sine øyne og høre med sine ører, så de ikke skulle forstå med hjertet og vende om, så Jeg kunne få lege dem. 16 Men salige* er deres øyne, for de ser, og deres ører, for de hører. 17 For sannelig sier Jeg dere: Mange profeter og rettferdige har ønsket å se det dere ser, men fikk ikke se, og har ønsket å høre det dere hører, men fikk ikke høre.*

Legg nå merke til at Jesus Selv sa: *Dere er det gitt å kjenne himlenes rikes hemmeligheter, men dem er det ikke gitt.* Skriften sier at vi på grunn av nåde er i stand til å tro. Om vi da tror ”**på grunn av nåde,**” da har vi ikke fortjent troen, og om det ikke finnes noe som helst fortjenstfullt, da kan fortjenstfullhet ikke være grunnen til eller årsaken til at Gud valgte

oss. Nei da, Guds valg var så absolutt ikke på grunn av noe i oss, eller noe fra oss, men kun ut ifra Hans egen suverene glede. I Apostlenes gjerninger leser vi: **Apg 13,48** *Da hedningene hørte dette, ble de glade og æret Herrens ord. Og så mange som var utsett til evig liv, kom til tro.*

Derfor kan vi trekke denne konklusjonen at Troen avhenger om vi er ordinert til evig liv. Her står ikke: som mange som kom til troen ble utsett til evig liv. I dette tilfelle ville troen være grunnen til evig liv, og da ville det ikke være på grunn av nåde. Men å komme til troen er et resultat av noe som Gud har gjort, ikke noe som vi gjør. Vi kan ikke tro om vi ikke forstår hva vi tror på. Og det er nødvendig med Guds Ånd i oss til å forstå det, altså Guds ting.

Vi går igjen til **Rom 11,5** *Så er det da i den tid som er nå, en rest igjen etter nådens utvelgelse.*

Dette er da rett ut, **utvelgelse er på grunn av nåde**, og nåde er en ufortjent gunst, noe vi overhodet ikke kunne forlange fra Gud. Nå ser vi at det er meget viktig for oss å ha et klart syn på hva ordet "forutvitenhet" innebærer. Uriktig tenkemåte med hensyn til Guds Forutvitenhet leder oss til tanker som vanærer Gud, og gjør oss oppblåst, og i tillegg gir oss det en feil forståelse av Guds attributter, og således av Gud Selv.

Den populære ideen angående Guds forutvitenhet er totalt utilstrekkelig. Gud visste ikke bare enden fra begynnelsen, men Han planlag og ordnet det, i tillegg forutbestemte Han alt fra begynnelsen av. Og idet foranledning risikerer påvirkning, da er Guds hensikt grunnen til Hans forutbestemmelse. Om du så er en sann Kristen, da kan du bare være det fordi Gud utvalgte deg i Kristus før verdens grunnvoll ble lagt, vi ser det i: **Ef 1,4-6** *slik som Han utvalgte oss i Ham før verdens grunnvoll ble lagt, for at vi skulle være hellige og ulastelige framfor Ham i kjærlighet. 5 Ved Jesus Kristus har Han forutbestemt oss til barnekår hos Seg, etter Sin viljes gode velbehag, 6 til pris for Sin nådes herlighet. Ved den tok Han oss til nåde i Den Elskede.*

Han valgte deg, ikke fordi Han kunne se på forhånd at du ville komme til tro, men Han valgte deg, for den enkle grunn at Han hadde velbehag i å velge hvem Han ville. Og sakens sannhet er at Han valgte deg uten å ta hensyn til din naturlige vantro. Og fordi dette er sannheten, da er det kun Gud som tilhører all ære, lovprisning og all ærbødighet. Dere har ingen grunn til å ta noen ære selv. Dere har ifølge **Apg 18,27** *var troen kommet ved nåden.* Og da er utvelgelsen **av nåde**.

Det var det som Paulus underviste i: **Rom 11,5-6** *Så er det da i den tid som er nå, en rest igjen etter nådens utvelgelse. 6 Og er det ved nåde, da er det ikke lenger av gjerninger. Ellers er ikke nåden lenger nåde. Men hvis det er av gjerninger, er det ikke lenger nåde. Ellers er heller ikke gjerningen lenger noen gjerning.*

Det er grunnen til at Paulus forteller oss at Guds hensikt er ifølge Hans Utvelgelse. Se: **Rom 9,11** *for barna var ennå ikke født og hadde verken gjort godt eller ondt, for at Guds plan etter utvelgelsen skulle stå fast, ikke av gjerninger, men ved Ham som kaller –,*

Om Gud velger oss, da burde vi reagere på en måte som er Hans valg verdig.

1 Tess 1,4 *og vi vet, elskede brødre, at dere er utvalgt av Gud.*

Så langt har vi sett i denne prekenen at både vår kall og vår utvelgelse er nevnt ifølge **2 Peter 1,10**. Som vi vet er det to forskjellige ord. Så langt har vi drøftet vår utvelgelse, men Peter snakker også om at vi er blitt kalt, og som vi vet betyr det Guds invitasjon til de som Han har utvalgt.

2 Pet 1,10 *Derfor, brødre, skal dere være enda mer ivrige etter å gjøre deres kall og utvelgelse fast. For hvis dere gjør alt dette, skal dere aldri noen sinne snuble.*

La oss nå se på dette ord kall for å se hva det betyr. Legg nå merke til at dett taler om en invitasjon. Utvelgelse kommer først og deretter går invitasjonen ut.

Fil 3,14 *Jeg jager mot målet, for den seierspris. Som hører til Guds høye kall i Kristus Jesus.*

I **Hebr 3,1** Kaller Paulus dette for den himmelske kall, det betyr da at Han som kaller gjør det fra himmelen, da er det ikke ditt eget ønske som har noe med det å gjøre, men det er heller Gud som kaller eller inviterer oss til å svare på Hans bud.

Derfor, hellige brødre, dere som har del i det himmelske kall, rett sinnet mot vår bekjennelses Apostel og Yppersteprest, Kristus Jesus.

Det er derfor Gud som kaller og inviterer dere, og da blir det krevd en vis respons til dette kall slik som vi ser i: **Ef 4,1** *Jeg, som er fange i Herren, formaner dere da til å vandre verdig det kall som dere ble kalt med,*

Og hvorfor skulle vi vandre verdig for noe som er gitt oss av nåde? Vi får vår svar i: **2 Tess 1,11** *Derfor ber vi også alltid for dere, at vår Gud vil akte dere verdige til dette kallet, og at Han vil oppfylle hos dere all god lyst etter Sin godhet og skape troens virksomhet med kraft,*

Og hvordan er det mulig? Fordi det Han begynte skal Han også fullende, om dere bare kan få dere selv ut av veien slik at Han kan overta.

Og dette kall er et Hellig Kall slik som vi ser ut fra: **2 Tim 1,9** *Det er Han som har frelst oss og kalt oss med et hellig kall, ikke etter våre gjerninger, men etter Sin egen rådslutning og nåde, den som ble gitt oss i Kristus Jesus fra evige tider av,* Det er grunnen til at det er en Hellig Kall, eller en Hellig Invitasjon, da er det ikke et sosialt Evangelium, men det er en personlig kall etter å vandre i lyset med en Hellig Gud slik som Han er i Lyset, og mens vi vandrer i dette Lyset, renses Jesus Kristi blod oss fra alle våre synder.

Paulus sier i: **Ef 4,4** *Det er ett legeme og én Ånd, slik som dere ble kalt i ett håp ved deres kall,* Mange ble kalt eller invitert av Gud til å komme, da er det beste du kan gjøre å realisere at denne kall er en meget dyrebar sak, denne invitasjon som Gud har gitt dere, vær nå forsiktig og ikke tramp det under dine føtter og tar det for gitt slik som så mange gjør det i dag, fordi Paulus lærte oss i: **Rom 11,29** *For Guds nådegaver og kall kan ikke tas tilbake.*

Hva mener han her? Mange er kalt men bare noen få er valgt. Da er det slik at den utvalgte mottar en kall for å komme, men også de som ikke er utvalgt hører denne kall, og de kommer. Men på et eller annet sted kommer de ut på sideveien, og Budskapet blir en sosialt samvær og de mister sin fokus den dagen Han besøkte/prøvde dem og de ble oppslukt av andre ting.

Paulus sa også dette i forbindelse med Guds Kall. **1 Kor 1,26** *For se på deres kall, brødre, at ikke mange vise etter kjødet, ikke mange mektige, ikke mange av høy ætt ble kalt.*

Men hensikten med denne kall er å bli gjort rede til å i motta vår arv. Formålet er å forstå at dere sannelig er sønner av Gud og som en sønn er du en felles arvtager med Guds Sønn slik som Paulus sa i: **Ef 1,18** *og at deres forstands øyne blir opplyst, slik at dere kan forstå hvilket håp dere fikk ved Hans kall og hvor rik på herlighet Hans arv er blant de hellige,*

Jes 65,9 *Fra Jakob skal Jeg føre fram en ætt, og fra Juda en arving til Mine fjell. Mine utvalgte skal arve det, Mine tjenere skal bo der.*

Jes 65,22 *De skal ikke bygge og en annen bo. De skal ikke plante og en annen ete. For som treets dager, slik skal Mitt folks dager være. I mange dager skal Mine utvalgte til fulle nyte frukten av sine henders gjerninger.*

Gud kom ned i denne time med Visdommens og Åpenbaringsens Ånd om Seg Selv, for å gjøre kjent de mange løfter som Han har til oss som sønner, og for å åpne våre øyer slik at vi kan se hva vår arv dreier seg om.

Det er grunnen til at Paulus forteller dette til oss i: **1 Kor 7,20** *Enhver skal være i det kall som han var i da han ble kalt.*

La vi nå lese fra 2. Peter 1:10 for å komme tilbake til teksten igjen.

2 Pet 1,10 *Derfor, brødre, skal dere være enda mer ivrige etter å gjøre deres kall og utvelgelse fast. For hvis dere gjør alt dette, skal dere aldri noen sinne snuble.*

Vi ser da at Utvelgelsen er Guds Suverene valg. Det kommer til og med før vi er kalt. Og denne kall er vår invitasjon til å komme fram og akseptere alt det vår utvelgelse dreier seg om. Vi ser da at kallet og utvelgelse er to forskjellige ting. For det første ble du utvalgt og deretter kommer kallet eller invitasjonen, dette for åpenbare hva du var utvalgt til å være. Utvelgelse er basert på forutvitenhet, som er Guds forhånds kunnskap og da utvelger han deg.

Det er grunnen til hva Peter sa i: **1 Pet 1,2** *de som er utvalgt etter Gud Faders forutviten, i Åndens helliggjørelse, til lydighet og renselse med Jesu Kristi blod: Nåde være med dere og fred i rikelig mål!*

Og som Guds Utvalgte skulle vi leve et vis liv som reflektere en positiv holdning til det som Gud har gjort for oss. **Kol 3,12** *Som Guds utvalgte, hellige og elskede, må dere da ikke dere inderlig barmhjertighet, godhet, ydmykhet, saktmodighet og langmodighet,*

Fordi vi lever i en tid hvor Gud Selv er kommet ned, ikke bare for å gjøre fast vår utvelgelse, men for å foranledige vår kall og for å forsikre oss at vi er klar over at Han har kalt oss for å dele den store arvelodd Han har til oss. Jesus sa i: **Matt 24,31** *Og Han skal sende Sine engler ut med en mektig basunrøst, og de skal samle sammen Hans utvalgte fra de fire vindretninger, fra den ene ende av himmelen til den andre.*

Og igjen i: **Mark 13,27** *Og da skal Han sende ut Sine engler og samle sammen Sine utvalgte fra de fire vindretninger, fra jordens ende til himmelens ende.*

Vi lever i denne tid og det gjør at det er meget bedragerisk. Ikke bar på grunn av villfarelse som finnes alle steder, men det finnes også fare på alle livets veier. Det er nå blitt utforsket og dokumentert at de store internasjonale farmasøytiske industri har bestikket visse mennesker og dette på internasjonal nivå, ja mennesker som arbeider i WHO, world health organisation. Og de har sammensverget seg for forandre definisjonen på hva en pandemi faktisk er, på denne måten kunne de presse landene til å kjøpe H1N1 vaksiner for 18 milliarder dollar. (Ca. 110 milliarder kroner.) Disse vaksiner viste seg å være totalt ubrukelig.

Ja, å forføre og blir forført. Og de bryr seg ikke om å sette livet på disse mennesker på spill, bare de kan tjene på denne svindel, denne svine influensa var meget svak, det er bevist at det var den svakeste influensa i de siste tjuve år.

De bryr seg ikke om å trykke opp åtte billioner dollar for en så kalt kausjon, når de ikke gir penger til de fattige og de som er i nød. De har betalt til fremmede banker som er en del av styret som utgjør FBI, og de har utbetalt sine egne banker som de arbeider for, før de ble direktører i denne FBI, og de har avsatt penger for at de kan bli valgt igjen, slik at deres skattkiste ikke går tom.

Hele gjengen består av kriminelle. **2 Tim 3,2-4.** *For da skal menneskene være slike som elsker seg selv, elsker penger, skryter, er stolte, spotter, er ulydige mot foreldre, er utakknemlige, vanhellige, 4 uten naturlig kjærighet, utilgivende, baktalere, slike som er uten selvtukt, brutale, slike som er uten kjærighet til det gode, 4 forrædere, framfusende, oppblåste og slike som elsker lysten høyere enn de elsker Gud.*

Vi ble advart i:

Mark 13,20 *Hvis ikke Herren hadde forkortet de dagene, ville ikke noe kjød bli frelst. Men for de utvalgte skyld, dem som Han utvalgte, forkortet Han de dager.*

Matt 24,22 *Og hvis ikke de dagene ble forkortet, ville ikke noe kjød bli frelst. Men for de utvalgte skyld skal de dagene bli forkortet.*

Matt 24,24 *For falske kristuser og falske profeter skal stå fram og gjøre store tegn og under, for å forføre selv de utvalgte - om det var mulig.*

Det er oss lovet at vi ikke skal bli forført tross all forførelse, og Gud vil ikke tillate at disse helse lover blir så skadelig at Han vil ta oss bort før tilstanden blir så usunt at intet kjød ville bli frelst.

Og Han lovte å høre våre bønner når ting blir så uutholdelig at vi ikke klarer det lengre.

Luk 18,7 *Skal ikke Gud skaffe Sine utvalgte deres rett, de som roper til Ham dag og natt? Er Han ikke langmodig med dem?*

La meg dele en løfte til de Guds utvalgte til, før vi avslutter. **Rom 8,33** *Hvem vil komme med anklage mot Guds utvalgte? Det er Gud som rettferdiggjør.*

Om det er Gud som rettferdiggjør, da er det ikke på grunn av din evne til å forstå og vite, men heller hva Han har forutbestemt til oss og Han har kommet ned i denne time for å forsikre Seg at det blir gjennomført.

La oss be ...